

Reportage

Steeds meer mensen laten een tatoeage zetten, maar ook steeds meer mensen willen er weer vanaf. Dat kan bij Huidtherapiepraktijk Dermavita in Zaandam.

Toine Stokbroekx en Christa van de Bospoort bekijken de voortgang van de behandeling.

Met een laser schiet Van de Bospoort de inktdeeltjes kapot,

die vervolgens door het lymfekliersysteem worden afgevoerd.

FOTO'S DIRK JONGEJANS

Zelfs een tatoeage hoeft niet voor eeuwig te zijn

Sebastiaan van Loosbroek
s.van.loosbroek@hollandmediacombinatie.nl

Zaandam * „Tik... tik... tik“, klinkt het in de behandelruimte van huidtherapiepraktijk Dermavita aan de Zuiddijk in Zaandam. De laser gaat zorgvuldig langs elk stukje wenkbrauw van Adana dos Santos (41) uit Wormer. Bij elke 'lasershot' schrikt ze een beetje op en vertrekt ze haar mondhoek. Ze was een jaar of twintig toen ze in Spanje haar wenkbrauwen zogenaamde permanente make-up gaf, wat iets anders betekent dan de naam doet vermoeden: make-up die na een jaar of drie weer weggaat zodra je die niet jaarlijks laat bijwerken. De make-up verdween alleen niet, maar verkleurde wel: „Het was oorspronkelijk een grijs-tint, maar veranderde in paars“, vertelt Dos Santos. Jarenlang liep ze met een stel wenkbrauwen waar ze helemaal niet blij mee was, tot ze besloot de make-up (een soort tatoeage, alleen niet van inkt maar van pigment) te laten weglaseren. „Ik doe het nu pas, omdat de techniek inmiddels een stuk beter is dan een paar jaar geleden.“ Dos Santos is een van de cliënten bij wie Dermavita een detatoeage-

behandeling uitvoert. Maar een tatoeage is daarmee niet verdwenen. Toine Stokbroekx, die zijn laserapparaat verkoopt aan praktijken zoals Dermavita, vertelt buiten de behandelkamer dat een kleine tatoeage in twee behandelingen kan zijn verwijderd, maar dat een grote tot wel twintig keer moet worden gelaserd. En dat kan in de papieren lopen: „Het starttarief is ongeveer 70 euro per behandeling, maar voor een grote tatoeage kun je ook honderden euro's per keer kwijt zijn“, erkent Stokbroekx.

Effect

Tussen twee behandelingen zitten zes tot acht weken, omdat het lichaam tijd nodig heeft om de door de laser kapotgeschoten inktdeeltjes af te voeren. „Pas een paar weken na een behandeling zie je wat het effect is“, zegt Stokbroekx. Bovendien is van tevoren heel moeilijk in te schatten hoeveel behandelingen een getatoeëerde nodig heeft, omdat daar verschillende factoren mee gemoeid zijn: „Het ligt eraan hoe diep de inkt in de huid zit, welke soort, kleur en hoeveelheid inkt is gebruikt, en op welke plek op het lichaam de tattoo staat“, legt hij uit. „Tattoos op de enkels en vingers gaan bijvoorbeeld moeilijker weg dan op de

'Een paar weken na de behandeling zie je het effect'

schouderbladen, omdat de inkt daar verder van de lymfeknopen af zit. Terwijl niet het bloed, maar juist het lymfestelsel de inktdeeltjes afvoert.“ Even later is het de beurt aan Marco Visser (51) uit Purmerend. Hij is tevreden over het resultaat van eerdere behandelingen: „Ik zie verbetering, hij wordt steeds lichter.“ In de behandelkamer doet hij zijn shirt uit en verschijnt een woeste stier met twee rokende pistolen op zijn linkerborst. Hij krijgt een metalen bril op om zijn ogen te beschermen tegen het laserlicht. Ook behandelaar Christa van de Bospoort doet een speciale bril op die haar ogen beschermt tegen de laser. Terwijl Dos Santos maar vijf minuten in de stoel lag, duurt het bij Visser een half uur. Deze tattoo blijkt een stuk arbeidsintensiever, omdat hij niet alleen groter is maar ook meerdere kleuren bevat: zwart,

rood en groen. „Elke kleur wordt met een andere laser behandeld“, legt Stokbroekx uit. „De groene inkt wordt met fel rood licht bestraald, de rode inkt met fel groen licht en het zwart met infrarood. Zou je bijvoorbeeld de rode laser op de rode inkt zetten, dan treedt er geen effect op.“

Pijn

Om de pijn te verzachten, blaast een stagiaire via een slang koude lucht op Visser's borst. Intussen is Van de Bospoort klaar met het groene gedeelte en wisselt ze van laserbril: elke soort laser behoeft een andere soort bril. Het zwart is aan de beurt, het pijnlijkste gedeelte: „Hoe donkerder de inkt, hoe meer laserlicht er wordt geabsorbeerd“, vertelt Stokbroekx. „En dát voel je.“ Is een tatoeage nu helemaal verdwenen na de behandeling? „Het trekt zo goed als volledig weg“, zegt Van de Bospoort, „maar soms blijft er een *ghost* achter (een heel lichte afdruk die je alleen ziet als je er goed op let, red.)“ Steeds meer mensen laten een tatoeage verwijderen, merkt Stokbroekx. „Sinds meer mensen een tattoo laten zetten, gaan er ook meer vanaf.“ Toch had Van de Bospoort er vooralsnog meer van

„Ik dacht dat het een gat in de markt zou zijn, maar dat valt tegen.“

verwacht: „Ik dacht dat het een gat in de markt zou zijn, maar dat valt tegen. Ik denk dat veel mensen nog niet weten dat het mogelijk is.“

De namen van de geïnterviewden met tatoeage zijn wegens persoonlijke motieven gefingeerd. Hun echte namen zijn bij de redactie bekend.

Reportage

Marco Visser (51) uit Purmerend

„Nadat ik een Engelse bulldog op m'n rug had laten tatoeëren, wilde ik er een op m'n borst. Dat is nu vijftwintig jaar geleden. Ik reed toen bij een motorclub met mijn Harley. Het hoorde bij de scene, en ik vond het ook wel stoer staan. Ik wist alleen niet wat voor soort tattoo ik wilde. Ik maakte een afspraak bij de tattoo-studio van Henk Schiffmacher in Amsterdam. Ter plekke heb ik een keus gemaakt. Het werd deze stier, maar had toen al niet zoiets van: 'dit is het'. Ik had verder moeten kijken, maar was helemaal naar Amsterdam gekomen en wilde de afspraak niet verzetten. Toen mijn familie ook al zei dat-ie niet mooi was, bevestigde dat wat ik zelf al dacht. Gelukkig zit het op een plek waar je hem niet de hele dag ziet. Ik heb al een aantal behandelingen gehad en op sommige stukken zie je weer huidskleur. Maar de vraag is of het volledig weggaat. Ach, al blijft er een waas achter, dan is het nog altijd een verbetering.“

Sonja Karels (49) uit Zaandam

„Ik liet vijf jaar terug de namen van mijn twee zoons op mijn arm zetten. Uit liefde, en omdat ik het leuk vond. Maar de inkt is onder mijn huid doorgelooeid. Dat betekent dat de inkt zich is gaan verspreiden, waardoor je de letters niet meer van elkaar kan onderscheiden. Er is een enorme schaduw overheen gekomen. Zoiets gebeurt zelden, waarschijnlijk ligt het aan mijn huidtype. Ik baalde, maar het is niet

anders. Daarbij doet het weghalen ook nog pijn. Het is een heel vals gevoel, en pijnlijker dan het laten zetten van een tatoeage. Alsof bij elke lasershot een elastiekje tegen je huid wordt aangeschoten. Maar het is nog pijnlijker voor je portemonnee want het kost me ongeveer 75 euro per keer. Als het detatoeëren zou mislukken, zet ik er iets anders overheen. Want ik vind tatoeages wel mooi.“